

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/12/2023
Identifikačné číslo spisu:	1319204904
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1319204904.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému E. E., narodený dňa XX. I. XXXX, Y. XXXX/X, D., zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Riedlom, Slovenská 46, Prešov, o zaplatenie 3.685,06 eur s príslušenstvom, vedenom pôvodne na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 44Csp/43/2019, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/28/2021 z 25. mája 2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

Rozhodnutie súdu prvej inštancie

1. Pôvodný Okresný súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 44Csp/43/2019-108 z 5. mája 2021 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“ alebo „rozsudok okresného súdu“) prvým výrokom žalobu zamietol a druhým výrokom priznal žalovanému proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil právne § 39, § 39a, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“), § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že právny predchodca pôvodného žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s.) uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytnutí pôžičky v zmysle § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Uzatvorenú zmluvu okresný súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, z čoho vyplývalo, že musela spĺňať okrem všeobecných náležitostí aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

4. K námietke žalovaného, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje ročnú úrokovú sadzbu vo výške 25 %, čo znamená, že úroková sadzba uvedená v zmluve dosahuje dvaaplnásobok priemeru na trhu, čo nezodpovedá zákonom vyžadovanému prístupu dodávateľa k spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou a tiež konaniu v súlade s dobrými mravmi sa okresný súd vyjadril tak, že túto námietku považoval za dôvodnú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere má zákonom určené pojmové znaky, ktoré treba chápať ako neoddeliteľný celok, a ktorým je aj úrok z úveru. Ak žalobca ako dodávateľ preformuloval v spotrebiteľskej zmluve podmienky, ktoré sú v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak konal v rozpore so zákonom a takéto ustanovenie o výške úroku, a v nadväznosti na to aj o výške RPMN, je neplatné. Keďže túto časť zmluvy od jej zvyšnej časti nie je možné oddeliť, súd prvej inštancie ustálil, že neplatná je celá zmluva, čo má za následok bezdôvodné obohatenie s vzájomnou reštitučnou povinnosťou strán, bez akýchkoľvek poplatkov, či zmluvných pokút, pre ich rozpor s Občianskym zákonníkom. Okresný súd úroky, ktoré predstavovali 2,5 násobok priemerných úrokových sadzieb z úverov považoval za neprimerane vysoké, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a spĺňajú kritéria občianskoprávnej úžery, s ktorou je spojená absolútna neplatnosť právneho úkonu. Preto úverový právny úkon nebolo možné podrobiť moderácii.

5. Ako dôvodnú okresný súd vzhliadol aj námietku premĺčania zo strany žalovaného. Istina úveru bola pre neplatnosť zmluvy poskytnutá bez právneho dôvodu, odo dňa nasledujúceho mal veriteľ možnosť uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nebolo ničím preukázané, že by na strane žalovaného došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu, preto súd pri posúdení premĺčania vychádzal z trojročnej objektívnej premĺčacej doby. Začiatok plynutia trojročnej premĺčacej doby plynul odo dňa 27. mája 2015, kedy bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Objektívna premĺčacia doba uplynula 27. mája 2018, žaloba bola podaná na okresný súd 4. septembra 2019, teda po uplynutí trojročnej premĺčacej doby.

Rozhodnutie odvolacieho súdu

6. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom sp. zn. 15CoCsp/28/2021 z 25. mája 2022 (ďalej len „rozsudok odvolacieho súdu“ alebo „rozsudok krajského súdu“), ktorým prvým výrokom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým žalobu zamietol a vo výroku II., ktorým žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, druhým výrokom zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania a tretím výrokom žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. V odôvodnení konštatoval, že zmluvne dohodnutý úrok vo výške 25 % prevyšoval v čase uzavretia predmetnej zmluvy obvyklú úrokovú mieru uplatňovanú bankami pri obdobnom druhu produktov, a preto záver súdu prvej inštancie o neplatnosti dojednania o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi a pre úžeru je správny. Odvolací súd dodal, že úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole ex offio.

8. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou, že dojednaný úrok predstavuje jedinú odplatu za poskytnutie úveru. Z predmetnej zmluvy vyplynulo, že zmluvné strany si dohodli fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 25 %, a aj odplatu vo výške 25 %. Ak právny predchodca žalobcu naformuloval zmluvu tak, že je v nej obsiahnutá odplata aj úrok, žalovaný mal zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 25 % a aj odplatu za poskytnutie úveru vo výške 25 %.

9. K vznesenej námietke premlčania odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a doplnil, že žalobca v odvolaní nenamietal dátum odkedy súd prvej inštancie ustálil začiatok plynutia premlčacej doby a poukázal na to, že aby odvolací súd mohol vykonať účinný prieskum, je potrebné, aby odvolateľ pomenoval konkrétne nedostatky napadnutého rozhodnutia.

Dovolanie

10. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP navrhujúc, aby dovolací súd zrušil rozsudok krajského súdu vo výroku I. a. III.

11. V dovolaní položil dovolaciemu súdu nasledujúcu právnu otázku: Je správnym právnym posúdením veci, ak súd za účinnosti § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 1 Nariadenia posudzuje platnosť dojednania zmluvného úroku za poskytnutie spotrebiteľského úveru len podľa § 39 a §39a Občianskeho zákonníka bez toho, aby toto dojednanie podrobil právnemu posúdeniu podľa týchto zákonných ustanovení definujúcich najvyššiu prípustnú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi?

12. Dovolateľ poukázal na to, že v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie neplatnosti dojednania zmluvy o úroku pre rozpor s dobrými mravmi, keďže takéto posúdenie je vylúčené s ohľadom na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Taktiež namietal nesprávne posúdenie premlčania nároku podľa § 107 Občianskeho zákonníka, keďže predmetom konania bol nezaplatený peňažný záväzok žalovaného z platného právneho úkonu, a nie nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

13. Dovolateľ ďalej poukázal na nesprávne právne posúdenie sporu krajským súdom o úroku v zmluve, ktoré podrobil posúdeniu podľa § 39 a § 39a Občianskeho zákonníka, hoci ho mal správne posúdiť podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 a § 1a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. V predmetnej zmluve dojednaný úrok 25 % ročne predstavoval jedinú odplatu za poskytnutie úveru. Výška priemernej hodnoty RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od jedného od piatich rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy predstavovala 13,83 % p.a. Najvyššia prípustná výška odplaty tak predstavovala 27,66 % p.a. Ak bola dojednaná odplata v súlade so zákonom je vylúčené, aby bola súdom posúdená ako v rozpore s dobrými mravmi.

14. Za nesprávny označil žalobca aj právny názor odvolacieho súdu, že si jeho právny predchodca dojednal v zmluve duplicitne cenu za poskytnutie úveru, a to vo forme zmluvného úroku a odplaty.

15. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

Posúdenie veci dovolacím súdom

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

17. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

18. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421

CSP.

19. V danom prípade z dovolania žalobcu vyplýva, že napáda rozsudok odvolacieho súdu v celom jeho rozsahu na základe § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP

20. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

21. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu, ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj napríklad 1Cdo/126/2017, 1Cdo/206/2017, 1Cdo/208/2016, 2Cdo/203/2016, 3Cdo/235/2016, 3Cdo/132/2017, 4Cdo/14/2017, 4Cdo/89/2017, 4Cdo/207/2017, 7Cdo/20/2017, 8Cdo/186/2016, 8Cdo/78/2017, 8Cdo/221/2017).

22. Otázkou relevantnou v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla ustáliť rozhodovacia prax odvolacieho súdu. Ak procesná strana vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, musí: a/ konkretizovať právnu otázku doposiaľ neriešenú dovolacím súdom a b/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená.

23. Nevyhnutnou podmienkou prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je, že sa týka právnej otázky, na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie. Toto ustanovenie dopadá len na takú právnu otázku, ktorú: a/ odvolací súd riešil [neponechal ju nepovšimnutou a pri svojich právnych úvahách nedotknutou, ale ju riadne nastolil, vysvetlil jej podstatu, vyjadril vo vzťahu k nej svoje právne úvahy (prípadne možnosti odlišných prístupov k jej riešeniu) a vysvetlil jej riešenie a tiež dôvody, so zreteľom na ktoré zvolil práve riešenie, na ktorom založil svoje rozhodnutie], a b/ (zároveň) dovolací súd ešte neriešil. Otázka, ktorou sa strany sporu, prípadne aj súd v konaní síce zaoberali, na vyriešení ktorej ale nie je v konečnom dôsledku založené dovolaním napádané rozhodnutie, nie je preto v zmysle ustanovenia, o ktorom je reč, rovnako relevantná.

24. V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolateľ namietal nesprávne právne posúdenie sporu v otázke posúdenia platnosti dojednaného zmluvného úroku v spotrebiteľskej zmluve a v tejto súvislosti položil dovolaciemu súdu otázku, ktorá podľa jeho názoru ešte nebola riešená v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR:

Je správnym právnym posúdením veci, ak súd za účinnosti § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR posudzuje platnosť dojednania zmluvného úroku za poskytnutie spotrebiteľského úveru len podľa § 39 a §39a Občianskeho zákonníka bez toho, aby toto dojednanie podrobil právnemu posúdeniu podľa týchto zákonných ustanovení definujúcich najvyššiu prípustnú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

25. V prejednávanej veci dovolateľ odôvodnil dovolanie nesprávnym právnym posúdením veci dovolacím súdom, keď v ňom vymedzil nielen to, ktoré právne posúdenie veci pokladá za nesprávne, ale aj to, v čom namietaná nesprávnosť spočíva (v nesprávnej aplikácii práva na zistený skutkový stav).

26. Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy medzi stranami sporu, t. j. k 27. máju 2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

29. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

30. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

31. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

32. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

33. Dovolací súd posúdil položenú otázku dovolateľa a dospel k záveru, že otázka má len akademický charakter. V tejto veci nie je sporné, že odvolací súd v bode 6. a nasl. odôvodnenia svojho rozsudku uviedol, že sa v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP stotožnil so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení rozsudku a na zdôraznenie správnosti uviedol ďalšie dôvody v bodoch 9. - 13. odôvodnenia rozsudku.

34. Z obsahu rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, že predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter a musí spĺňať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. V bode 39. a 40. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uzavrel, že úroková sadzba vo výške dvaaplnásobku

priemeru na trhu nezodpovedá zákonom vyžadovanému prístupu dodávateľa k spotrebiteľovi konať s odbornou starostlivosťou. V tejto súvislosti je potrebné zmieniť, že ak je jedna zo zmluvných podmienok zároveň podstatnou náležitosťou právneho úkonu, je teda neoddeliteľnou časťou zmluvy, má jej neplatnosť za následok neplatnosť celej zmluvy.

35. Podľa dovolacieho súdu tak možno uzavrieť, že absolútnu neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy vyvodil súd prvej inštancie i súd odvolací na základe jej rozporu so zákonom po splnení prvej podmienky skutkovej podstaty § 39 Občianskeho zákonníka. Správnosť tohto záveru je možné vyvodiť i z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, napr. vo veci 1MCdo/1/2009 zo dňa 31. júla 2009. Použitie podporného dôvodu pre absolútnu neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy v tejto veci aj podľa § 39a Občianskeho zákonníka pre existenciu súkromnoprávnej úžery, je potom len zostatkovým/podporným dôvodom neplatnosti zmluvy.

36. Žalobkyňa ako dovolateľka nespochybnila záver, že boli naplnené zákonné podmienky pre konštatovanie existencie súkromnoprávnej úžery a súčasne nevyvrátila existenciu neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve.

37. Na základe uvedeného Najvyšší súd SR dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je prípustné, a preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

38. Žalobkyňa nebola v dovolacom konaní úspešná, preto jej postupom podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP bola dovolacím súdom uložená povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania žalovanému v celom rozsahu. O ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd nemusí odôvodňovať (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP).

39. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.